Nr. 267. Poniedziałek 18. Listopada 1872. Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Ósme posiedzenie Sejmu krajowego

z dnia 16. listopada 1872.

Początek o godz. 11. min. 20 rano. Ze strony rządu: Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa p. Oswald Bartmański. Obecnych posłów: 118.

Sekretarz Jasiński Józef odczytuje protokół ostatniego posiedzenia, który przyjęto bez rozpraw. Następnie odczytano spis petycyi, których nadeszło po dzień 15. b. m. ogółem 175. Wymieniamy następujące: petycyę stowarzyszenia akademików polskich w Wiedniu o subwencyę, p. Salwickiego Nikodema o udzielenie remuneracyi, OO. Franciszkanów o udzielenie datku na odbudowanie spalonego kościoła w Krośnie, gminy m. Lwowa w sprawie zaprowadzenia szkół ludowych i uregulowania płac nauczycieli, Wydziału powiatowego w Nowym Targu o ponoszeniu kosztów szpitalnych przez kraj, Rady szkolnej miejscowej w Przeworsku w sprawie przemiany tamtejszej szkoły trywialnej żeńskiej na główną, mieszkańców m. Mościsk o wykupno mesznego, dalej petycye: w sprawie języka polskiego jako urzędowego, o uznanie drogi z Mościsk do Sambora za krajową, o budowę drogi z Wełdzierza do Doliny, a uznanie drogi Baligrodzkiej za krajową.

Sekretarz p. Józef Jasiński odczytuje wniosek p. Emila Torosiewicza aby rozpoczęto budowę drogi Halicko-Monasterzyskiej na przestrzeni do Horożanki; na żądanie wnioskodawcy odesłano wniosek ten do komisyi drogowej.

Następnie odczytano interpelacyę p. Szumańczowskiego i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego: 1) dlaczego w odezwie c. k. Namiestnictwa z dnia 25. października 1872 wystosowanej do Wydziału kraj. i dołączonej do sprawozdania tegoż Wydziału o pożyczce krajowej zaciągnąć się mającej na budowę i rekonstrukcyę dróg i celem zapobieżenia niedostatkowi z powodu nieurodzaju i klęsk elementarnych — pominięto powiaty Krakowski, Brzeski i Chrzanowski pomimo, iż te powiaty więcej może niż inne klęskami elementarnemi i nieurodzajem nawiedzone zostały — 2) czy Namiestnictwo ma wiadomość o klęskach które dotknęły te powiaty.

C. k. komisarz rządowy w odpowiedzi na tę interpelacyę oświadcza co następuje:

C. k. komisarz rządowy: O ile mi wiadomo c. k. Namiestnictwo otrzymało doniesienia o znaczniejszych szkodach, zrządzonych powodzią w Brzeskim powiecie. W tej chwili nie mogę podać szczegółowego wykazu szkód i kwot potrzebnych na ich zapomożenie, ale gdy się przekonam o nich, przedłożę Wysokiej Izbie wyjaśnienie. Co do powiatu Chrzanowskiego i Krakowskiego to zdaje mi się, nie mieliśmy żadnych wykazów o znaczniejszych szkodach, które wymagałyby zapomożenia. Z powodu niniejszej interpelacyi jednak postaram się, ażeby zażądano dotyczących wykazów.

P. Gros. Sprawozdanie o którem mowa, sporządzone zostało na pierwsze doniesienie Namiestnictwa; wczoraj zaś nadeszła właśnie odezwa Namiestnictwa — w której znajduje się dokładny wykaz wszystkich powiatów, nawiedzionych klęskami, a nawet i tych o które interpelanci zapytują.

P. Janowski i towarzysze w języku ruskim interpelują p. komisarza rządowego:

1) z jakiej przyczyny postanowienie z dnia 18. maja 1850 podzielenia archidyecezyi lwowskiej gr. kat. na dwie dyecezye lwowską i stanisławowską dotąd nie przyszło do skutku?

2) jakich środów rząd użyć zamierza, celem doprowadzenia do skutku tego podziału?

3) jakim sposobem zamierza rząd wypełnić brakujący w Sejmie jeden głos wirylny t. j. gr. kat. biskupa stanisławowskiego.

Marszałek zawiadamia, że interpelacyę tę odda c. k. komisarzowi rządowemu.

Na porządku dziennym sprawozdanie Wydziału kraj o pożycze krajowej zasiągnąć się mającej a) na budowę i rekonstrukcyę dróg, b) celem zapobieżenia niedostatkowi spowodowanemu tegorocznym nieurodzajem i klęskami elementarnemi.

Na wniosek p. hr Golejewskiego uwolniono sprawozdawcę p Grosa od czytania, poczem odesłano to sprawozdanie do komisyi budżetowej.

Wniosek p. Szeptyckiego by droga z Rawy na Niemirów, Jaworów do Sądowej Wiszni prowadząca została uznaną za drogę krajową, odesłano na żądanie wnioskodawcy do komisyi drogowej.

Z porządku dziennego przystępuje Izba do pierwszego czytania naglącego wniosku p. Kowalskiego i towarzyszy który brzmi jak następuje:

Wysoki Sejm uchwali.

Na podstawie §.19. lit. b) Statutu krajowego, krajowy Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem wnosi:

Wysoki c. k rząd raczy w drodze konstytucyjnej w tym kierunku działać, ażeby ustawę o reprezentacyi państwa według słuszniejszych wymagań interesów całej krajowej ludności, a mianowicie z należytem uwzględnieniem stron opodatkowanych zmieniono, liczbę delegatów Rady państwa pomnożono, tudzież istnienie Rady państwa przez bezpośrednie wybory delegatów do Rady państwa zabezpieczono.

Lwów, dnia 11. listopada 1872.

Kowalski

Józef Sembratowicz Metropolita, J. Kulczycki, Kozanowicz, Pawlików, Dr. G. Krzyżanowski, Jaworski, Krasicki, A. Petrusiewicz, Janowski, Ozarkiewicz, Lisiewicz, A. Zakliński, Halka, Szaszkiewicz, P. Kocyłowski, D. Iwaniszow, J. Kerepin, T. Biłous, Całkowski, J. Pełech, Eliasz Fecak, Fortuna, Hajdamacha, B. Kocko.

Poseł Kowalski w dłuższej przemowie umotywowawszy ten wniosek, żąda, aby Izba przekazała go komisyi administracyjnej.

Izba odrzuca to żądanie, za którem przy głosowaniu tylko 19 posłów powstało.

Sprawozdawca p. Gros referuje następnie w przedmiocie petycyi lwowskiej komisyi wystawowej o udzielenie jej zasiłku z funduszów krajowych. Komisya ta udawała się najprzód do jeneralnej Dyrekcyi wystawy powszechnej w Wiedniu, później do Ministerstwa handlu i Ministerstwa rolnictwa, lecz wszędzie odmówiono jej z przyczyny braku funduszów na takie cele. Wydział krajowy wnosi aby petycyę tę przekazać komisyi budżetowej, gdzie również podobne petycye dwóch innych krajowych komisyj wystawowych będą traktowane.

Izba zgadza się z wnioskiem.

Na wniosek tego sprawozdawcy odesłano dalej do komisyi drogowej wszystkie petycye, które w przedmiocie uznania dróg za krajowe do Wydziału krajowego nadesłane zostały.

Następnie uchwala Izba na wniosek referenta p. Skwarczyńskiego w drugiem a następnie w trzeciem czytaniu bez czytania ustawę, dozwalającą obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich pobierania mostowego na moście istniejącym na dawnem korycie rzeki Dniestru na drodze do Hordyni — pod warunkiem utrzymywania tegoż mostu własnym kosztem w dobrym stanie.

Z porządku dziennego przechodzi Izba do sprawozdania komisyi drogowej o wnioskach Wydziału krajowego do zmian obowiązującej uchwały sejmowej o etacie służby drogowej.

Komisya drogowa przez sprawozdawcę p. Stefana hr. Zamojskiego wnosi zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Pomocnicy stali przy oddziale technicznym Wydziału krajowego, mogą być stabilizowani na zasadach ogólną instrukcyą wskazanych, i pobierać będą dodatek na pomieszkanie każdy po 150 zł. rocznie.

2. Dotychczasowe płace inżynierów okręgowych, zwiększają się w stosunku:

dla czterech z nich po 1.500 zł. rocznie

„ trzech zaś „ 1.200 „ „

3. Liczba drożników obecnym etatem objęta wzmacnia się o 20 z płacą po 150 zł. rocznie

a o 30 „ „ 120 „

4. Rzeczone zmiany wprowadzone być mają do budżetu krajowego na rok 1873.

Ustępy 1. 3. i 4. powyższego wniosku przyjęto bez dyskusyi. Natomiast co do ustępu drugiego zabiera głos p. ks. Krasicki wnosząc przejście nad nim do porządku dziennego z powodu wielkich wydatków jakie ponosić musi budżet krajowy i ogólnego niedostatku w obecnym roku. Mowcę popiera p. Laskorz.

Przeciwnie za wnioskiem komisyi przemawiają pp. Gros i ks. Adam Sapieha główny nacisk kładąc na okoliczność, że w obec wielkiego braku zdolnych inżynierów, musi kraj ustanowić dla swoich odpowiednie płace, gdyż inaczej niepodobnem by mu było rywalizować z różnemi prywatnemi Towarzystwami, które zdolnych inżynierów chętnie przyjmują i dobrze honorują.

Na zarzut p. ks. Krasickiego, że inżynierowie okręgowi pobierają prócz płacy jeszcze znaczny ryczałt na koszta podróży daje p. Gros wyjaśnienie, że ten ryczałt na opędzenie tych kosztów zaledwie wystarcza, poczem izba i ten drugi ustęp wniosku komisyi przyjmuje.

Sprawozdanie komisyi petycyjnej odłożonem zostało do następnego posiedzenia, ponieważ dotyczące referaty jeszcze nie zostały wygotowane.

Odczytano złożony do laski marszałkowskiej wniosek p. Erazma Wolańskiego i towarzyszy o podwyższenie dyet poselskich na 5 zł. od 1. listopada 1872 począwszy. Na żądanie wnioskodawcy przekazała Izba ten wniosek komisyi budżetowej bez drukowania.

W końcu zawiadamia Marszałek, że komisya hipoteczna ukonstytuowała się wybrawszy swym przewodniczącym p. Czajkowskiego a zastępcą p. Jasińskiego Józefa.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 1 min. 15.

Następne (IX) posiedzenie odbędzie się we wtorek 19. listopada b. r.

Porządek dzienny następujący:

1) Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego o projekcie do ustawy względem zwrotu kosztów szupasowych wzmiankowanych w §§. 14. i 15 ustawy państwowej z dnia 27. lipca 1871 o policyjnem wydaleniu i odsełaniu pod strażą.

2) Sprawozdanie komisyi edukacyjnej nad wnioskiem Wydziału kraj. o władzach nadzorczych dla szkół ludowych.

3) Sprawozdanie komisyi petycyjnej.

Wiedeń. Sprawę wyboru rektora uniwersytetu w Innsbruku, która stała się powodem znanej interpelacyi 30 posłów sejmu tyrolskiego a następnie i zamknięcia sesyi sejmowej, przedstawia „Prager Zeitung“ w następujący sposób: Pominięcie wydziału teologicznego przy wyborze rektora uniwersytetu w Innsbrucku było prawnie uzasadnionem, gdyż wybór nastąpić może tylko z grona zwyczajnych t. j. przez cesarza mianowanych i na konstytucyę zaprzysiężonych profesorów. Takimi profesorami nie są Jezuici wydziału teologicznego w Innsbrucku, gdyż nie uzyskali stopnia doktorów teologii, nie zostali przez cesarza mianowani i nie składali przysięgi na konstytucyę. Na ich korzyść zrobił minister oświecenia hr. Leon Thun wyjątek reskryptem z 6. listopada 1857 postanawiając, że „jako profesorowie teologicznego wydziału uznani być mają ci członkowie kongregacyi Jezuitów, których w tym celu wskaże akademickiem senatowi ich przełożony“ a dalej, że „przy wyborze rektora uniwersytetu z tego wydziału obowiązywać mają przepisy ustaw akademickich.“ Ten reskrypt nie został nigdy w dzienniku ustaw państwa ogłoszony, obowiązywał tylko prowizorycznie i mógł zatem zostać uchylonym wskutek późniejszego odmiennego reskryptu.

Peszt Doniesienia o rewizyi ugody węgierskokroackiej są sprzeczne. Dzienniki węgierskie uznają prawie jednogłośnie, że rząd nie może się zgodzić na żądania zawarte w memoryale kroackim. — „Presse“ donosi, że hr. Lonyay wezwie deputowanych kroackich do siebie na konferencyę i przedstawi im te trudności.

Berlin. D. 13. bm. odbyły obiedwie Izby sejmu pruskiego posiedzenia. W Izbie deputowanych po ukonstytuowaniu wydziałów wybrano marszałkiem Forckenbecka 247 głosami. Forckenbeck przyjął wybór z wielką radością i zakomunikował Izbie zmianę postępowania rządu przy przedkładaniu Izbom swych wniosków, które przesyłane będą odtąd wprost na ręce marszałka, a nie jak dotąd wnoszone w plenum Izby przez ministra. Celem tego postępowania ma być przyspieszenie spraw i tylko w ważnych bardzo okolicznoś-

ciach n. p. przy przedkładaniu etatu państwa postępowanie to ma ulegać wyjątkom. Odnośnie do powyższego zawiadomił marszałek Forckenbeck Izbę, że minister skarbu nadesłał mu dwa projekta, z których jeden dotyczy dyet urzędników państwa, a drugi podatku klasycznego i dochodowego zmieniający odnośną uchwałę z 1. maja 1851. Następnie wybrano pierwszym wicemarszałkiem deputowanego Köllera 263 głosami i przystąpiono do wyboru drugiego wicemarszałka, którego rezultat dotąd niewiadomy.

— Sejm pruski będzie miał nader doniosłe zadanie — pisze „National Ztg.“ we wstępnym swym artykule. Tak jak dotąd nie mogą iść rzeczy dalej, rząd pruski nie może więcej pod tak niepewnemi auspicyami zagajać sejmu i czekać, czy Izbie panów nie będzie się podobało stanąć przeciw jego planom i zamiarom. Wielkie państwo nie może być tak nadal rządzonem i nie da się tak dłużej utrzymać, a zwłaszcza państwo takie, które większem jeszcze państwu, związkowi państw ma przewodniczyć. Król pruski, którego ministrów Izba panów za nic sobie waży, nie może mieć władzy potrzebnej do kierowania radą związku i parlamentem. Usunięcie Izby panów jest kwestyą życia dla niemieckiego cesarstwa, i należy się spodziewać, że w tej zimie jeszcze położy rząd koniec temu gospodarstwu, pod którego rządami zanadto już cierpiała pruska monarchia. Z Izby panów należy stworzyć ciało będące podporą państwa, należy zamienić ją w senat lub radę stanu popierającą rząd i będącą na jego usługi. Przedewszystkiem więc nie należy szlachcie jako takiej przyznawać osobnej mu reprezentacyi. Dla panowania szlachty w Prusach nigdy nie było miejsca i tem mniej jest go w obecnej chwili. W Anglii tylko jak naturalnie, panowała szlachta zawsze w Izbie wyższej i niższej, bo normandscy baroni, parowie króla zdobyli Anglię i urządzili ją. To miejsce jakie w Anglii szlachta zajmuje, jest w Prusach zajętem przez królów. Należy postanowić za zasadę, że do senatu nie będą powoływane osobistości ze stanu szlacheckiego, ani reprezentanci pewnych okręgów monarchii, ani osobistości fachowe, ale raczej mężowie, którzy okazali się zdatnymi do służby publicznej, którzy posiadają zaufanie rządu i mają w ogóle zmysł do przewodniczenia w radzie narodowi.

— Półurzędowa „Prov. Correspondenz“ zamieszcza obszerny artykuł w tej samej kwestyi pod tytułem: Korona i Izba panów, który kończy następującemi słowy: „Rząd królewski sam się oświadczył że zdecydowanym jest stanowczo do użycia wszelkich środków celem doprowadzenia do skutku swego projektu. Rząd użyje swego prawa przysługującego mu na mocy konstytucyi w przekonaniu, że chodzi tu o ciągły i z duchem czasu zgodny rozwój monarchii. Jeżeli zaś dotychczasowa większość Izby panów zwyciężoną będzie przez rząd, to powinna się pocieszyć niejako temi słowy: „Jeżeli dzisiaj ulegniemy, to ulegniemy rządowi jego królewskiej mości i klęskę naszą obchodzić będziemy jako tryumf świadczący o sile królewskiego rządu.“

Paryż. Mesaż prezydenta Thiersa stwierdza spokojność panującą w kraju i usilne dążenie rządu zjednania poważania reprezentacyi narodowej. Podnosi nadzwyczajne powodzenie ostatniej pożyczki, i zawiadamia, że wpływy już uskutecznione doszły teraz do 1750 milionów. Wspomina o krokach przezorności rządu dla zapobieżenia podrożeniu weksli. Francya ma 1500 milionów w wekslach na Niemcy: wypłaciła Prusom 800 milionów, dalsze 200 milionów spłaci w grudniu a zachowa do rozporządzalności 500 do 600 milionów w wekslach. Mesaż mówi o pomyślnym stanie banku francuskiego, który ma 900 milionów w metalach, tudzież o wielkim rozwoju handlu francuskiego, który w r. 1872 obrócił 7 miliardów, a potem wyłuszcza pod względem stosunków budżetowych, że niedobór w wpływach podatkowych wywołały tylko przemijającemi przyczynami, że w przewidzeniu niedoboru preliminowano sumę przenoszącą wydatki, że równowaga w dochodach i wydatkach w r. 1873 zupełnie przywróconą będzie a w r. 1874 pozostanie jeszcze nadwyżka. Konto likwidacyjne wydatków z wojny wypływających wymaga kilkuset milionów, potrzebnych na sprawienie materyału wojennego, w ogóle potrzeba będzie około 700 milionów, na co posiadamy 639 milionów.

Mowa nadmienia o traktacie handlowym z Anglią z wielkiem zadowoleniem, gdyż pozwala on porozumieć się z innemi państwami utrzymującemi z Francyą związki handlowe. Dalej mówi o wzroście kredytu francuzkiego i o innych wielkich rezultatach ostatnich dwóch lat, i wskazuje, że wszystko to nakłada obowiązek utrzymania porządku. Republikanom oświadcza mesaż wprost: Wy przedewszystkiem musicie pragnąć utrzymania porządku. Jeżeli republika może się ostać jako taka, zawdzięcza to tylko porządkowi; to powinno być przedewszystkiem staraniem republikanów. Utrzymanie porządku leży w istotnym interesie partyi republikańskiej. Wypadki stworzyły republikę: byłoby niebezpiecznem i bez korzyści źródło jej roztrząsać. Republika istnieje, jest legalną formą rządu w kraju. Chcieć co innego, byłoby to wskrzesić na nowo najstraszniejszą rewolucyę. Nie traćmy czasu obwołując republikę, lecz starajmy się dać jej taką cechę, jaka jest dla niej pożądaną i konieczną.

Komisya parlamentarna nadałaby tej formie rządu nazwę „Republiki konserwatywnej“. Starajmy się działać tak, aby ta nazwa była zasłużoną. Społeczność nie mogłaby istnieć pod rządem, któryby nie był konserwatywnym. Francya nie chce żyć w ciągłym niepokoju; pragnie ona ciszy, aby pracować i uczynić zadosyć olbrzymim zadaniom swoim. Nie sama tylko Francya, ale cały świat musi zaufanie wdrażać w republikę. Lubo pokonana, Francya zwraca na siebie uwagę całego świata. Ta niepokojona baczność jest hołdem oddawanym wpływowi, jaki Francya wywierała na ludy. Twierdzenie, że Francya jest odosobnioną, odpiera mesaż. Rządy zagraniczne nie myślą już za naszych czasów o wdawaniu się w wewnętrzne sprawy krajów sąsiednich. Przyjdzie dzień, kiedy będzie potrzeba przynajmniej moralnej podpory, a tę znajdzie się wtedy tylko, jeśli się jej godnym będzie. Rządy zagraniczne są dosyć oświecone, aby widzieć we Francyi co innego nad Francyę, jaką ta jest w rzeczy samej. Jeżeli idzie Francyi o utrzymanie porządku u siebie, będzie ubiegała się ze wszystkiemi, jeśli zaś nie o sam porządek dbać będzie, lecz oraz stanie się napowrót silną, nie będzie przedewszystkiem obojętną dla tych, coby pragnęli widzieć przywróconą równowagę między mocarstwami kuli ziemskiej. Sądzę, że mogę powiedzieć, iż usiłowania czynione przez Francyę od dwóch lat, zjednały jej poważanie, którego bardzo liczne dowody otrzymałem. Francya nie jest odosobnioną; zależy wyłącznie od niej samej otoczyć się przyjaciołmi, którzy pokładają w niej nadzieję i przyniosą jej korzyść. Jeżeli Francya pod panowaniem republiki ożywioną będzie duchem porządku, nikt jej od siebie nie odtrąci, a jeżeli pod panowaniem chwiejącej się monarchii podlegać będzie ruchom, pozostanie odosobnioną. Cały świat oczekuje, jaki dzień, jaką godzinę obierzecie, aby dać Republice siłę i potęgę konserwatywną, bez których się ta odbyć nie może. Od was zależy wybór.

Misyą waszą jest ocalić kraj, dając mu pokój, porządek i rząd regularny. Waszą jest rzeczą naznaczyć godzinę, kiedy ma się to dzieło rozpocząć. My nie chcemy narzucać się na wasze miejsce, ale jeżeli wyznaczycie komisyę do odpowiedzenia na te pytania kardynalne, wypowiemy nasze zdanie otwarcie i stanowczo. Rozpoczyna się wielka rozstrzygająca sesya. Nie będzie nam zbywało na gorliwości i poświęceniu, aby dopomódz wam osiągnąć to żądanie, któremu oby Bóg błogosławił i zrobił je całkowite i trwałe.

— Najważniejszym przedmiotem porządku dziennego pierwszego posiedzenia zgromadzenia narodowego był wniosek deputowanego Wołowskiego i towarzyszy względem zapomogi dla mieszkańców Alzacyi i Lotaryngii, którzy chcąc pozostać Francuzami, musieli uchodzić z krajów rodzinnych. Wniosek ten wraz z motywami tak opiewa: Wniosek, który podpisani mają zaszczyt przedłożyć wysokiemu zgromadzeniu, odpowiada tak dalece uczuciom wszystkich Francuzów, iż potrzeba zaledwie kilku słów dla umotywowania go. Chodzi przedewszystkiem o to, ażeby zgromadzenie narodowe uznało ten wniosek za nagły. Straszne nasze nieszczęścia wymagają od nas ofiar. Uchwaliliście panowie zaparciem się wynagrodzenie strat i szkód dla poszkodowanych przez ostatnią wojnę; fundusze na pokrycie tego wydatku znajdują się już w kasach rządowych. Obecnie przychodzi nam podać bratnią rękę innym nieszczęśliwym ofiarom. W wojnie utraciliśmy wielu naszych rodaków. Wielka ich liczba opuściła jednakże swe ogniska domowe, ażeby nie stracić łączności z Francyą. Czy mamy tu opisywać w jak okropnem położeniu znajdują się ci zacni patryoci? Ludzkość domaga się, ażebyśmy nieśli im pomoc; kraj nasz był zawsze gościnnym, mieszkańcy jego byli zawsze hojnymi, gdzie szło o wspomożenie cudzoziemców przybywających do nas jako emigranci. Tem bardziej nie powinniśmy się uchylać od tego obowiązku, gdy chodzi o zapomogę dla Francuzów. Szczęśliwy zbieg okoliczności ośmiela nas do postawienia powyższego wniosku. Zgromadzenie narodowe uchwaliło kredyt na pokrycie strat i szkód przez wojnę zrządzonych; tymczasem zebrano na ten sam cel w drodze prywatnych składek dość znaczne sumy, znajdujące się w kasach rządowych. Nie oborczymy zatem skarbu państwa żadnym nowym wydatkiem, jeżeli pozwolimy sobie postawić następujący wniosek, który w razie przyjęcia przyniesie wielką ulgę tysiącom rodzin i dobrze zasłużonym synom ojczyzny: „Kasy rządowe wypłacą wychodźcom z Alzacyi i Lotaryngii z indemnizacyjnego funduszu wojennego taką kwotę, jaka na ten sam cel wpłynęła do skarbu państwa ze składek prywatnych.“

Po odczytaniu tego wniosku, który zgromadzenie bardzo przychylnie przyjęło, zabrał głos deputowany prawicy Dahirel, a powoławszy się na odnośny paragraf regulaminu zgromadzenia narodowego, sprzeciwiał się jak najusilniej uchwaleniu nagłości wniosku deputowanego Wołowskiego. Rzekł on między innemi, iż wniosek deputowanego Rivet, na którego podstawie zamianowało zgromadzenie narodowe Thiersa prezydentem republiki — co mowca jako największe nieszczęście dla Francyi uważa — był postawiony także jako nagłący a zanim niektórzy deputowani mogli zrozumieć jego doniosłość i prawdziwe znaczenie, przeszedł on lotem błyskawicy przez bióra i dostał się jak grom do zgromadzenia po czem dla samego postrachu wielu deputowanych za nim głosowało. Regulamin zgromadzenia jest obecnie jedyną konstytucyą Francyi — mówił w końcu deputowany Dahirel — dlatego zgromadzenie narodowe ściśle powinno go przestrzegać. — Przemówienie to w kwestyi czysto formalnej mające jednakże tło polityczne wywołało wielkie wrażenie, skutkiem czego była, iż zgromadzenie narodowe o mało co nie uchwaliło nagłości tego wniosku. Dzienniki republikańskie mocno są zgorszone tem pierwszem zajściem w zgromadzeniu narodowem.

— Republikańska lewica, umarkowani republikanie, na których czele stoją mężowie 4 września, zebrali się 10 bm. w liczbie około 87 na przedwstępną naradę. Pomiędzy zebranymi znajdowali się pp. Jules Favre, Dorian, Pelletan, Emanuel Arago, Cremieux i Meline. W zastępstwie przewodniczącego tego stronnictwa Grévy, prezydował posiedzeniu p. Magnin. Protokół posiedzenia podany dziennikom do druku, opiewa: Deputowani przybyli z wszystkich departamentów, twierdzą stanowczo, że idea republikańska utrwala się już w kraju i robi coraz większe postępy. Lewica republikańska nie poweźmie inicyatywy w konstytucyjnych projektach i oświadcza się jednogłośnie przeciw wszelkiemu oktrojowaniu ogólnego prawa głosowania. Wreszcie na mocy sprawozdań wielkiej liczby członków stronnictwa musi lewica republikańska podnieść, że co się tyczy armii, to duch jej jest jak najlepszym, armia posłuszną jest i przywiązaną do rządów rzeczypospolitej i tylko najwyższe władze wojskowe nie żywią całkowicie tych samych uczuć przeciw czemu stosowne trzeba koniecznie jak najrychlej przedsięwziąć środki.

Kronika.

(†) Karol Królikowski zaszczytnie znany artysta i reżyser sceny polskiej we Lwowie umarł przedwczoraj w nocy w 49 roku życia po krótkich ale ciężkich cierpieniach. Pogrzeb odbędzie się dzisiaj o godzinie 3 po południu z gmachu teatralnego na cmentarz łyczakowski.

(Wypadki miejscowe.) Juliusz Szczęsnowicz urzędnik wydziału kraj. ojciec dwojga dzieci, 47 lat liczący pod nr. 4 przy ulicy wuleckiej zamieszkały, powracając przed wczoraj między godziną 10 a 11 w nocy z miasta do domu spostrzegł na podwórzu swego pomieszkania nieznajomego mu i ku niemu zbliżającego się człowieka, który na 6 do 8 kroków wystrzeliwszy z rewolweru do niego, kulą w usta go trafił i w dolnej szczęce zęby uszkodził. Bolem powodowany rzucił się Szczęsnowicz na sprawcę — a chwyciwszy go za piersi i powaliwszy go na ziemię kilka razy laską go uderzył. Powalony skrytobójca dał jeszcze dwa strzały, z których pierwszy trafił Szczęsnowicza w brzuch, drugi zaś w lewy bok, poczem sprawca wyrwawszy się z rąk napadniętego i odbiegłszy parę kroków trzy razy raz po raz z rewolweru wystrzelił i umknął. Wedle orzeczenia lekarza zadane Szczęsnowiczowi rany a szczególnie zadana mu rana w brzuch, są bardzo niebezpieczne.

Wczoraj wieczorem powiodło się pochwycić sprawcę tego zamachu. Woźnica Franciszek Kluss zostając w służbie u dorożkarza p. Buffi za rogatką grodecką zastał idąc po siano na strych, bez przytomności leżącego na sianie mocno krwią zbroczonego młodego człowieka z głęboką raną na głowie. Znaleziono przy nim 6 strzałowy rewolwer z pistonami wystrzelonemi. Podług rysopisu podanego szczegółowo przez Szczęsnowicza poznano w nim nieznajomego sprawcę tego zamachu i odwieziono go zupełnie bezprzytomnego do szpitalu. Pieniędzy żadnych nie miał przy sobie a sądząc po ubraniu należy on do klasy rzemieślniczej.

Wczoraj w teatrze podczas przedstawienia „Balladyny“ skradziono właścicielowi dóbr p. Antoniemu Cikowskiemu zawieszony przy wchodzie na parkiet surdut zimowy granatowy wartości 40 zł. Śledztwo za sprawcą zaraz zarządzono.

Zeszłej nocy przytrzymano kelnera Franciszka Benosza gdy z zemsty za wydalenie ze służby szynkarzowi Nuchimowi Koller pod l. 38 przy ulicy Janowskiej okna kamieniami powybijał. Znaleziono przy nim sygnet i pierścień złoty z kamykiem fieletowym, z których rzetelnego posiadania wykazać się nie mógł. Odstawiono go do sądu.

Złożono w policyi znalezioną przed kilku dniami broszę złotą wartości 15 zł. po którą właściciel dotychczas się nie zgłosił.

(Wiadomości dyecezyalne.) Dnia 17. października 1872 umarł w Czyrnie powiatu grybowskiego dyecezyi przemyskiej pleban obządku gr. kat. ks. Izydor Gładyszowski, jubilat, przeżywszy lat 81 z tych w stanie duchownym 59.

Do parafii tego probostwa wraz z filią w Pierance należy w 2 miejscowościach 960 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdoczesny pleban.

Prawo patronatu wykonuje Jego C. i K. Apost. Mość.

Główne uposażenie stanowią: 158 morgów 378□^{0} ról w owsianej glebie, i 29 morgów 1566□^{0} łąk, wydających siano kwaśne i 9 morgów 1072□^{0} pastwisk i 42 morgów 602□^{0} lasu; dalej kapitał 680 zł. mk. w 5% obligacyach indemnizacyjnych, a przytem kilka pomniejszych źródeł.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 188 zł. w. a. a celem uzupełnienia kongruy na 315 zł. w. a. dopłaca fundusz religijny rocznie 127 zł. w. a., pokrywając także i wszystkie podatki plebańskie z dodatkami.

(Pożary.) W Szechyniach w powiecie przemyskim zgorzała 28. października zagroda włościańska. Szkoda wynosi 146 zł. — W Kazowie w powiecie rawskim zgorzało 16. bm. dziesięć zagród włościańskich. Szkoda wynosi razem 6594 zł. — W Kosowie zgorzały w nocy 3 bm. budynki gospodarskie gr. kat. probostwa wraz z tegorocznym zbiorem. Szkoda wynosi 1100 zł. — powiecie borszczowskim zgorzały w ubiegłym miesiącu: dwie zagrody włościańskie wartości 700 zł. i sterta przenicy wartości 2800 zł. na obszarze dworskim w Głęboczku. — W powiecie grodeckim zgorzało w ubiegłym miesiącu ośm zagród włościańskich. Szkoda wynosi 2800 zł.

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 31 października 1872 w mieście Lwowie). Zarobniki: Na gruźlicę: 114 Saul Retel l. 50 115 Czarna Klager l. 25. 119 Chaje Rawer l. 30. 117 Elias Dedik l. 11, na zapalenie mózgu. 118 Zosie Baran l. 68, na skaleczenie. Na zparalizowanie płuc: 119 Abraham Menkes l. 56. 120 Abraham Lechel l. 73. 121 Mindel Schlefer l. 42. 122 Mozes Schlitner l. 64, na duchlinę. 123 Eizig Goldstaub l. 67, na tyfus. Dzieci: Na suchoty: 124 Wikie Kauf l. $6/12$. 125 Heue Goldberg l. $2/12$ 126 Berl Treier l. 1. 127 N. Werberger 6 dni. na biegunkę Na anginę: 128 Genendl Goloberg l. 3. 129 Scheindel Schrenzel l. 3. Na zapalenie płuc: 130 Debora Heinberg l. $4/12$. 131 Sime Grünstein l. $1\,3/12$. 132 Jakób Weintraub l. $10/12$. 133 Jakób Silberstein l. $4\,6/12$, na owrzodzenie jelit Na zapalenie mózgu: 134 Majer Polak l. 2. 135 Izaak Gersteinfeld l. 2. 136 Serl Sapir l. $3/12$, na wyniszczenie. Na brak sił żywotnych: 137 Srul Askanary 7 dni. 138 Simche Werek 18 dni. 139 N. Lüfscitz 6 dni. 140 Chane Razner 7 dni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 31. paźdz. do 7. listopada 1872.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Tak zboże jak i okowita potaniały z powodu wielkiego dowozu gotowych produktów. Pożądanem byłoby, aby usposobienie to potrwało i rozprószyło obawy drożyzny w kraju.

Zboża. Pszenica 170 ℔ w. w. czelna biała zł. $11\frac{1}{2}$—12.80, czelna żółta albo czerwona zł 11—$11\frac{3}{4}$, dobra sucha biała i dobra sucha żółta albo czerwona zł. $10\frac{1}{2}$—$11\frac{1}{2}$. Żyto 160 ℔ najlepsze suche zł. 8 30, średnie albo wilgotne zł. 7.70—8. Jęczmień zł. 6.30. Owies 100 ℔ zł. 3.40. Hreczka 140 ℔ zł. 6—6.30. Nasiona: Koniczyna 180 ℔ przednia zł 44, średnia i pośledna zł. 38—40. Nasiona oleine. Rzepak zimowy 150 ℔ zł. $11\frac{1}{2}$—$11\frac{3}{4}$. Lnianka 150 ℔ zł. $9\frac{1}{4}$—$9\frac{1}{2}$. Okowita 80 Tralles 41 miar gotowa zł. 20, z umową na styczeń, sierpień zł. $19\frac{3}{4}$, na listopad maj zł $19\frac{1}{4}$—$19\frac{3}{8}$, na styczeń marzec zł. 19.

R. Lwów, 17. listopada (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W Wiedniu i w innych jeszcze więcej na południe wysuniętych miejscowościach spadł śnieg już 12. bm. gdy tymczasem u nas trwa dotąd pogoda jesienna a temperatura jest tak łagodną, że w południowej porze termometr wskazywał + 12^0 R. Stan dróg krajowych jest dobry a ceny frachtu spadły, gdyż roboty w polu już się skończyły prawie wszędzie. Ceny siana są mierne, gdyż dotąd jeszcze można bydło paść w polu.

Ruch w handlu towarowym ożywił się a mianowicie zwiększył się przewóz artykułów kolonialnych. Konsumcya ryżu zwiększyła się znacznie w ostatnich miesiącach. W ubiegłych latach przywożono do Lwowa 6—700 cetnarów ryżu a w tym roku cyfra ta podniosła się na 3000. Największe transporty ryżu nadeszły do Galicyi z Bremy, gdzie urządzono ogromne młyny. Obok Lwowa skonsumowały znaczne zapasy ryżu także Kraków, Przemyśl, Tarnów i Rzeszów. Niepomyślny zbiór ziemiaków, stwierdzone doświadczeniem przekonanie, że ryż jest bardzo dobrym artykułem żywności a wreszcie wysokie ceny zboża są powodem tak znacznego wzrostu konsumcyi ryżu. — Handel spirytusem nie podniósł się w ubiegłym tygodniu z powodu słabego popytu. — Do Lwowa przywieziono znowu wielką ilość szyn dla kolei żelaznej arcyksięcia Albrechta. — Wywóz jaj do górnego Szlązka i Prus przybrał wielkie rozmiary w skutek czego poszła znacznie w górę cena tego artykułu w kraju Za kopę jaj płacono 1 zł. 30 ct. — 1 zł. 50 ct. Ze stacyi kolei żelaznej tudzież z Rosyi na Podwołoczyska wysłano znaczną ilość jaj do wskazanych powyżej krajów. — Na kolei Łupkowskiej rozwinął się znakomicie obrót drzewa, które transportowane bywa do Medyki a ztamtąd do Gdańska.

Ruch w handlu zbożowym ożywił się w ubiegłym tygodniu na granicy galicyjskiej. Kupcy użalają się na powolny transport na kolejach rosyjskich. Do Brodów, Tarnopola i Podwołoczysk przywieziono z Rosyi do Galicyi w ostatnim tygodniu około 25000 cetnarów zboża, które pozostanie w Galicyi na pokrycie potrzeb konsumcyi. W Tarnopolskiem zmłócono już znaczną część tegorocznego zbioru, tudzież zboże zapasowe roku ubiegłego. Stracono już nadzieję na znaczny wywóz zboża za granicę. Stan zasiewów ozimych jest wszędzie zadowalniający i to niezawodnie wpływa na pewną stagnacyę w handlu zbożowym, którą spostrzeżono na wielu targach krajowych i zagranicznych. Zmiana w cenach zboża była bardzo nieznaczną.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 12 złr., żyto 180 ℔ 11 złr.. jęczmień 158 ℔ 7 złr. 50 ct., owies 110 ℔ 3 złr. 80 ct. Ceny były prawie takie same jak w ubiegłym tygodniu. Tarnów: pszenica 190 ℔ 11 złr. 70 ct., żyto 180 ℔ 8 złr. 50 ct., jęczmień 158 ℔ 7 złr., owies 110 ℔ 3 złr. W handlu nastąpiła stagnacya z powodu słabego dowozu. Jarosław: pszenica 190 ℔ 11 złr. 80 ct., żyto 180 8 złr., jęczmień 158 ℔ 6 złr., owies 110 ℔ 3 złr. 50 ct. Ruch był ożywiony ale ograniczał się tylko na pokrycie potrzeb konsumcyi. Brody: pszenica 190 ℔ 10 złr. 50 ct., żyto 180 ℔ 7 złr., jęczmień 158 ℔ 5 złr. 50 ct., owies 110 ℔ 3 złr. 25 ct Tarnopol: pszenica 190 ℔ 11 złr.—12 zł. 50 ct., żyto 180 ℔ 6 złr.—6 złr. 50 ct., jęczmień 158 ℔ 5 złr. — 5 złr. 50 ct., owies 110 ℔ 3 złr. — 3 złr. 25 ct. Dowóz ożywił się; zboże zakupowały głównie młyny krajowe.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 1360 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei żelaznej około 140 sztuk.

Galicyjski Zakład kredyt. włościański.

Stan na dniu 31. paźdz. 1872.

Aktywa:	złr. c.
Stan kasy centralnej	85 419 15
Stan kas powiatowych	122.430 73
Pożyczki	5,582.394 94
Salda rachunków bieżących	1,613.908 54
	7,404 153 36

Pasywa:	złr. c.
Udziały	473.615 —
Wpisowe w roku 1872	9.151 —
Spłacone pożyczki	239.408 91
Asygnaty kasowe w obiegu	992.850 —
Listy zastawne	5,683.400 —
Zalegające odsetki i dywidendy	5.728 45
	7.404.153 36

Ceny targowe w miesiącu październiku 1872

Następujących artykułów:	Narol zł.	Narol c.	Dobromil zr.	Dobromil c.	Jaryczów nowy zr.	Jaryczów nowy c.	Szczerzec zr.	Szczerzec c.	Bircza zr.	Bircza c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	—	6	20	5	50	5	50	6	50
„ żyta	4	50	5	10	4	—	4		5	20
„ jęczmienia	3	10	3	50	3	–	2	50	3	10
„ owsa	1	50	1	60	1	60	1	50	1	50
„ grochu	4	—	4	—	5	—	4	—	–	–
„ hreczki	3	10	4	50	3	80	3	20		—
„ kukurudzy	—	—	–	–	–	–	—	–	—	—
„ ziemniaków	1	—	1	60	1		1	30	1	30
Cetnar siana	1	50	1	20	1	—	1	40	–	—
Sąg drzewa twardego	6	80	7	50	10	-	13	—	5	—
„ „ miękkiego	4	80	6	50	9	—	10	-	3	—
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	20	—	16	—	14
Miara wina	—	—	—	80	—	—	—	60	—	40
„ piwa	—	—	—	16	—	14	—	20	—	20
Robotnik z wiktem	—	—	—	—	-	40	—	80	—	30
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	70	1	20	—	50

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Berno, 15. listopada. Poseł Fux wnosi: Wydział gospodarczy zbada wpływ nowej ustawy o uregulowaniu podatku gruntowego na dobrobyt kraju. Zailner i Esinger wnoszą, aby gmina objęła we własny zarząd majątek zakładów parafialnych dla ubogich. Poseł Weeber wnosi, aby wydział konstytucyjny podjął rewizyę ordynacyi wyborczej sejmowej i dodatku do takowej.

Gradec, 15. listopada. Minister wyznań i oświecenia Stremayer, oraz biskupi z Gradcu i Marburga obecni są na posiedzeniu sejmu. Baron Washington wnosi, aby sejm wyrobił u rządu zniesienie monopolu soli i zniżenie ceny soli dla bydła. Namiestnik odpowiada na interpelacyę w sprawie szkoły w Kapfenberg, w sprawie niedogodności przy wymiarze i poborze podatków, wreszcie w sprawie proboszcza w Uebelbach. Po zamknięciu posiedzenia publicznego, odbędzie się posiedzenie tajne.

Peszt 16. listopada. Hr. Andrassy zamierza dziś jechać do Wiednia.

Berlin 16. listop. Znikły obawy o stan zdrowia Bismarka. „Börsen Ztg." zdając sprawę o posiedzeniu wydziału bankowego, oświadcza, iż położenie banku pruskiego jest jak najbardziej zadawalniające; o podwyższeniu diskonta nie ma mowy.

Stralsund 16. listop. Burza sprowadziła wylew, w którym 80 statków zginęło. Z Zingst (wysepka) Dars (półwysep) Hiddensöe (wyspa) i z wyspy Rugii donoszą również o wielkich szkodach wylewem zrządzonych.

Monachium 16. listop. Przeciw Adeli Spitzederowej w Dachau rozpoczęto śledztwo o podstępne bankructwo.

Karlsruhe 16. listop. Królewicz pruski zasłabłszy zresztą nieznacznie, odłożył podróż swoją do Szwajcaryi.

Paryż 16. listop. Thiers przyjmując delegatów lewicy, ponowił oświadczenia mesażu pod względem republiki i podniósł przywiązanie armii do rządu, a co do wniosku Kerdela, oświadczył, iż przyjmie adres jedynie wygotowany w zadawalniających wyrażeniach. Zgromadzenie narodowe uchwaliło 475 głosami przeciw 142 wejść w szczegółowe rozprawy nad projektem ustawy o sądach przysięgłych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. listopada.

Hotel Żorza: Pp. Mroczkowski S., z Kobyla. — Tworkowski S., z Trosciańca. — Zakrzewski F., z Poznania.

Hotel Launga: Pp. Bernacky J., c. k. major, ze Stryja. — Teodorowicz G., z Brodów. — Marszycki R., z Rosyi.

Hotel angielski: Pp. Książę Poniński A., z Dobrostan. — Bielski W., z Lubelskiego. — Jędrzejowicz H., z Jasionki. — Jędrzyjowicz W., z Zaczernia.

Pod białym koniem: P. Mozarowski A., z Hohołowa.

Hotel krakowski: Pp. Abrahamowicz E., z Tyszkowic. — Gumkowski P. i Łoszczański A., z Rosyi. — Torosiewicz J., z Kołomyi. Żarski K., z Kulawy.

Hotel Kuhna: Pp. Gersto Karol, c. k. rotm., z Wiednia. — Kwiatkowski W., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. listopada.

Pp. Hr. Komorowski W., do Dziewiętnik. — Br. Rothwiller O., do Krakowa — Chrząszcz T., do Tarnopola. — Rakowski J., do Polski. — Wiśniowski L., do Pluhowa. — Zakrzewski A., do Wiktorowa.

T E A T R.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcyą Wit. Smochowskiego: **„Patrol nocny."** Komedya w 2 aktach z francuskiego. **„Załoga okrętu."** Komiczna operetka w 1 akcie z muzyka M. N. Zeitza. Tańce układu pani Linkowskiej. Reżyser: p. Dobrzański.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.
„ „ „ o „ 5 „ 5 rano.
„ „ „ o „ 5 „ 5 po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 12 „ 15 w połud.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 6 „ 27 rano.
„ „ „ o „ 12 „ — w połud.
„ „ „ o „ 10 „ — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
„ „ „ o „ 12 „ 26 w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądaja
	Złote austryackie			
D. 16 listopada. Południowy				
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwd.	— —	— —	228 –	229 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	147 50	149 --
„ bank hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	— —	— —	238 50	240 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	89 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	79 15	79 75
„ Tow. kr. gal. 4% w a	— —	— —	74 —	74 75
Banku hip. gal.	— —	— —	89 —	89 50
Gal. zakł. kred. włość.	— —	— —	93 75	94 50
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	78 25	78 75
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 9	5 18
„ cesarski	— —	— —	5 12	5 20
Napoleondor	— —	— —	8 61	8 69
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	8 71	8 85
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 62	1 72
„ papierowy „	— —	— —	1 47—	1 48¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 61	1 62½
Srebro	— —	— —	107 —	108 25

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. listopada 1872.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.20	70.30
d kwietnia do października po 5%	70.15	70.25
ożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Medaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	340.	341.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	340.—	341.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.75	95.
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.50	102.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123.50	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	143.75	144.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.50	97.—
Bukowiny	76.—	77.
Galicyi	78.—	78.75
Niższej Austryi	96 —	97.—
Siedmiogrodu	76.25	77.
Węgier	80.—	80.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	329.—	329.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	335.—	335.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1060.—	—.—
Galic. bauku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	.—
Banku narodowego	972.—	974.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	655.—	657.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	247.50	248.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2130	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	228.—	229.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	147.—	148.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	330.—	331.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	202.—	202.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	173.50	174.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	80.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.—	89.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.—	91.50
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	87.50	88 —
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	89.
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	88 —
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	100.—	101.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	98.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.—	184.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	29.75	30.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.75	27.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—
Salma, po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	24.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.50	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.50	58.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.50	24.50

Weksle.

(Na 3 miesące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	89.80	90.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.30	91.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	91.45	91.55
Hamburg za 100 M. B.	79.15	79.30
Londyn za 10 ft. szt.	108.80	108.90
Paryż za 100 fr.	42.46	42.55

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.19	5.20
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.67	8.67½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.25	107.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. listopada.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	65	75
„ „ w srebrze	70	05
Losy z 1860 roku	102	60
Akcye banku wiedeńskiego	980	—
„ „ kredytowego	338	80
Londyn 10 funtów szterlingów	108	85
Srebro	107	10
Napoleondor	8	68
Dukat	5	22

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3159 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 70. Wydział Samborskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że według uczynionego wydziałowi doniesienia p. adwokat dr. Leon Witz siedzibę swoją na dniu 14. lutego 1873 ze Sambora do Lwowa przenieść zamierza

Sambor, dnia 8. listopada 1872.

(3165 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 13766. Przy c. k. sądzie powiatowym w Kętach została posada woźnego, z roczną płacą 250 zł. w. a. z prawem pobierania munduru i prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 D. p p. należycie ułożone w przeciągu 4 tygodni od dnia 20. listopada 1872 liczyć się mających do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie wnieść.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego

Kraków, dnia 9. października 1872.

(3166 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr, 15236. Przy c. k. sądzie powiatowym w Myślenicach, została posada woźnego z roczną płacą 250 zł, w. a z prawem pobierania munduru i z prawem posunięcia na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministertwa dla obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872 l 98 D. p p. należycie ułożone w przeciągu 4 tygodni od dnia 20. listopada 1872 liczyć się mających do Prezydium c. k sądu krajowego w Krakowie wnieść.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 9. października 1872.

(3168 2—3) **Edykt.**

Nr. 22364. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Maschlera z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci niewiadomych jego spadkobierców, że pod dniem 8 listopada 1872 l. 22364 dom handlowy pod firmą „Wertheimer & Jonas“ w Wiedniu wniósł przez tut. adw. p. dr. Jakubowskiego podanie o dozwolenie zapowiedzenia i sekwestracyi ruchomości p. Jakóba Maschlera celem zabezpieczenia sumy 652 zł. 68 kr. 600 zł. 33 kr. ogółem 1253 zł. 1 kr. w. a. w załatwieniu którego dozwolono z mocy uchwały z dnia dzisiejszego zapowiedzenia owych ruchomości o ile prawem z pod zapowiedzenia nie są uwolnione, i polecono c. k. officyałowi p. Czubrynskiemu jako komisarzowi sądowemu opisanie zapowiedzianych ruchomości.

Gdy miejsce pobytu pana Jakóba Maschlera lub w razie jego śmierci jego spadkobierców nie jest wiadomem, przeto w celu zastępowania Jakóba Maschlera lub jego spadkobierców na koszt i niebezpieczeństwo tychże, tut. adw. p. dr. Stycznia z zastępstwem pana adw dr. Hajdukiewicza, kuratorem ustanowionemu i temuż uchwałę powyższą doręczono. Poleca zatem p. Jakóbowi Maschlerowi lub jego spadkobiercom, aby w zakresie dni 14 albo sam w sądzie stanął, albo potrzebnej informacyi owemu kuratorowi udzielił, albo też innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych środków obrony użył, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 9. listopada 1872.

(3174 2-3) **Edikt.**

Nr. 4411. Zur Hereinbringung der Forderung des Meier Pelichower gegen den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sokołowski oder im Falle des Ablebens desselben, dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben im Betrage von 1300 S. Rbl. s. N. G. werden die dem Schuldner gehörigen Realitäten, und zwar die ganze Realität Nr. tab. 1177 in Brody und unbestimmte Antheile der Realität Nr. 1211 in Brody am 22. November 1872, 23. December 1872 und 23. Jänner 1873, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im h. g. Bureaux Nro 2 executive feilgeboten und an den beiden ersten Terminen wenigstens um den Schätzungswerth pr 5300 fl. öst. W., am dritten Termine dagegen auch unter diesem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Die bezüglichen Feilbietungsbedingungen, der Schätzungsact und Grundbuchsauszug können in der h. g Registratur eingesehen werden.

Wovon die Kauflustige, dann auch der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Schuldner, beziehungsweise dessen Erben, neben der Zustellung des Feilbietungsbescheides zu Händen des Curators desselben Hrn. Advocaten Dr. Weisstein in Brody, ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Tabulargläubiger Gabriel H. Ziemend oder im Falle dessen Ablebens, dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannte Erben, und alle jene Gläubiger der Realitäten Nr. tab. 1177 et 1211 in Brody, welche nach dem 2. Mai 1872 an die Gewähr dieser Realitäten gelangt sein, oder gelangen sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid aus was immer für einem Grnnde nicht zugestellt werden könnte, neben der Zustellung des Feilbiethungsbescheides zu Händen ihres Curators Hrn. Advocaten Kukucz in Brody hiemit verständigt werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Brody, am 14. October 1872.

(3175 2—3) **Edikt.**

Nr. 5059. Zur Hereinbringung der von Isaac Landesberg gegen die Chaskel Feldmann'schen Erben ersiegten Forderung pr. 200 S. Rub. s. N. G. wird die dieser Forderung zur Hypothek dienende auf 5756 fl. öst. W. geschätzte Realität Nr. 167 in Brody am 29. November 1872, 24. December 1872 und 30. Jänner 1873, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im h. g. Bureaux Nro. 2 öffentlich feilgeboten und an den beiden ersten Terminen nur wenigstens um den Schätzungspreis, am dritten Termine dagegen auch unter dem Schätzungpreise hintangegeben werden.

Kauflustige können die Feilbietungsbedingungen, den Schätzungsact und den Grundbuchauszug der feilzubietenden Realität in der hiergerichtlichen Registratur einsehen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 29. October 1872.

(3182 2—3) **Edykt.**

Nr. 889. C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zniesienia współwłasności realności pod nr. k. 129 i 130 w Strzyżowie położonej do Lejby Kannera, Pinkasa Kannera, Józefa Kannera Riwy Kanner, Izaaka Kannera. Chaji z Kannerów Hollendrowej, Hennocha Kannera i Jankla Kannera należącej, z domu murowanego wraz z placem pustym składający się, skutkiem prośby Laiby Kannera w wyroku z dnia 20. czerwca 1870 l. 197 uzasadnionej dozwoli na przymusową publiczną sprzedaż takowej, i że sprzedaż ta w trzech terminach a to 27. listopada 1872 4. grudnia 1872 i 11. grudnia 1872 każdą razą o godz 10. z rana w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie.

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie wypośrodkowaną wartość szacunkową 3450 zł. w. a. poniżej której realność ta przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, przy trzecim zaś terminie także niżej takowej sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć jako porękę 10% sumy wowołalnej czyli kwotę 345 zł. a. w. w gotówce lub papierach publicznych według ostatniego kursu gazety Lwowskiej, do rąk komisyi licytacyjnej a to przed rozpoczęciem licytacyi, która to kwota kupicielowi do ceny kupna wliczoną, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwróconą zostanie.

3. Wyciąg tabularny, akt oszacowania jako też reszte warunków licytacyjnych w registraturze tutejszo sądowej jako też w dzień licytacyi przy komisyi przejrzeć można.

Strzyżów. dnia 18. sierpnia 1872.

(3186 2-3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 20085. Podaje się do publicznej wiadomości, że w celu wydzierzawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w pilznieńskim okręgu dzierzawnym odbędzie się publiczna licytacya na dniu 28go listopada 1872 u c. k. komisarza straży skarbowej w Pilznie.

Cena wywołania 2499 zł. a poręczne 250 zł.

Pisemne oferty wnosić można do c. k. komisarza straży skarbowej w Pilznie do dnia 27. listopada 1872 godziny 6. po południu.

Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnowie i u c. k. komisarza straży skarbowej w Pilznie.

Tarnów, dnia 12. listopada 1872.

(3209 1—3) **Konkurs.**

L. 8818. Celem obsadzenia posady woźnego przy c. k. sądzie obwodowowym w Tarnopolu z płacą roczną 350 zł. w. a, ewentualnie 300 zł. w. a. i z ubiorem służbowym rozpisuje się konkurs z terminem 4tygodniowym, licząc od 20. listopada 1872 r., t. j. do 18. grudnia 1872 r.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe do Prezydyum lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego w powyższym terminie.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. listopada 1872.

(2318 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2318-Pr Przy c. k. sądzie powiat w Myślenicach opróżnioną została posada Adjunkta z roczną płacą 800 złr. w. a. i prawem posunięcia się na wyższy stopień płacy.

Ubiegający się o tę posadę, lub o posadę Adjunkta przy innym Sądzie powiatowym opóźnić się mogącą, mają wnieść swe podania w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie, w przeciągu dni 14tu licząc od trzeciego umieszczenia obecnego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej.

Kraków dnia 14. listopada 1872.

Z drukarni E. Winiarza.